Ч. 31. Субота 10 (23) лютого 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — До ситуациї. — Росийщене Фінляндиї. — З полудневої Африки).

Вчерашне засїданє палати послів відкрив президент по 12-ій годинї в полудне. Зараз на початку засїданя заявив ґр. Феттер що слїдує: Президию палати послів приймив Цїсар нинї перед полуднем як найласкавійше. Я подав до цїсарскої відомости ухвалу палати з 14 лютого і висказав рівночасно о непохитнїй вірности і привязаню до Монарха. На мою промову відповів Цїсар слїдуючими словами: „Тїшу ся видячи у себе панів, котрим палата послів поручила свою управу. Коли супротив володіючих нинї пристрастий лучить ся неодна бурлива подія, що виставить вашу терпеливість на пробу і буде вимагати від вас спокою в як найбільшій мірі, то надію ся, що хвиля успішної працї вже близша як доси. Відрадною подією в тім напрямі уважаю ваш вибір доверщений на основі загального довірия. Не сумніваю ся, що з терпеливостию і спокоєм, відповідаючим відносинам, виповните свою задачу і що ужиєте цїлої своєї енерґиї, аби населенє порозуміло високу вартість жизненної дїяльности парляменту“. — Дальше просив Цїсар президию, аби подала до відомости палати послів цїсарску подяку. — По тій промові президента вивязала ся пристрастна дискусия над вчерашною заявою президента в справі інтерпеляций. Промавляли головно Чехи, а відтак Нїмцї, Словінцї і социяліст Дашиньский. Всї Чехи дуже остро виступали против президента, лише Дашиньский заявив, що социялісти годять ся з поглядами президента, аби інтерпеляциї в палатї читати лише в язицї для всїх зрозумілім т. є. по нїмецки. Дискусия протягнула ся аж до кінця засїданя і палата вчера нїчого не ухвалила. Слїдуюче засїданє відбуде ся нинї.

Після інформаций Prager Tagblatt-у, сойм ческий буде скликаний на день 14. цьвітня. З Будапешту доносять, що спільні делеґациї мають бути скликані на цьвітень с. р., а наслїдком сего наради обох парляментів будуть перервані на якийсь час.

Росийщене Фінляндиї поступає дальше систематично. З Гельсінґфорсу доносять, що проєкт введеня викладів росийского язика до початкових шкіл Фінляндиї, фінляндский сенат передав до зредаґованя специяльному комітетови, зложеному з трех сенаторів. В більших містах Фінляндиї будуть уряджені сталі росийскі бібліотеки і читальнї, в містах з меньше численним росийским населенєм — рухомі читальнї. В Гельсінґфорсї і Виборзї бібліотеки читальнї одержать ширшу орґанїзацию і будуть уряджені на взір публичних бібліотек, котрі функционують в деяких більших містах Росиї. В них буде великий вибір росийских книжок і журналів, котрі будуть видавані до читаня безплатно, не лише в самій бібліотецї, але й до дому. З огляду на брак відповідно укваліфікованих русифікаторів, зачнуть ся в осени на петербурґскім університетї виклади фінляндского права, в цїли приготовленя кандидатів на адміністративні посади в Фінляндиї.

Донесеня з полудневої Африки про рухи Девета суть баламутні і суперечні; очевидно також — як звичайно доси бувало, а не справджувало ся, користні для анґлїйского оружия. З тих донесень не знаємо, чи Девет дїйстно продер ся до Капляндиї, а коли продер ся, то в котрім напрямі посуває ся. По донесеню Кіченера, що Девет перейшов Оранію, деякі льондоньскі дневники донесли були, що Деветови забрано цїлий конвой, майже всю амуніцию і одну армату Максіма. Після дальших донесень, анґлїйскі войска окружили Девета так, що він не може рушити ся, цїлий єго віддїл можна уважати за цїлком пропащий. — До Daily Mail доносять з Трансвалю, що Бури проломили ланцух війск Френча і маширують на захід. Задачею Френча було очистити західний Трансваль з Бурів. В тій цїли Френч посував ся великою лїнїєю від Преториї аж до Португальскої ґраницї і пер Бурів на всхід. Цїла та операция скінчила ся отже неудачею. Найлїпшим доказом неудачі є донесенє Кіченера, що Бури викинули з шин поїзд коло самого Йоганнесбурґа і хотїли єго „обрабувати“ але Анґлїйцї відперли їх.

---

24)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлїйского — Конана Дойлї).

(Дальше).

— Чорт єго вхопив — сказав Езра, споглядаючи за втікачем. — Не маємо способу гонити за ним.

— Та й мене майже вже чорт вхопив — сказав поліциян, обтираючи собі кров з рани від пробитя, котра не так була небезпечна як дуже болїла. — Догодив як менї!

— Не робіть собі нїчого з того, друже, то не вийде Вам на шкоду. Встань, ти гадино! — Сї послїдні слова сказав він до Вілемса, котрий все ще вив ся і крутив ся на земли.

— Майте милосердия, пане Джірдльстон — просив ся він, обнявши своїми довгими тонкими пальцями чоботи Езри — то не я Вас вдарив, то Бурт. Я й не рабував, то Фарінтош все забрав. Я дивую ся Вам, пане Фарінтош; дїйстно! Добре стало ся, що пан Джірдльстон Вас поцїлив.

Фарінтош сидїв опертий об якийсь пеньок, котрий єго піддержував. Він ловив ся рукою за груди, а коли віддихав, то з рани добував ся голос, як би хтось свистав, а з рота бухала кров. Єго очи, як скляннї баньки, дивили ся заєдно на того чоловіка, що єго пострілив, а на єго тонких устах проявляв ся якийсь дивний усьміх.

— Ходїть сюди, пане Джірдльстон — простогнав він; ходїть сюди.

Езра приступив до него з таким неумолимим лицем як судьба.

— Ви менї досить дали — сказав Фарінтош слабим голосом. — То сумний конець того, що колись був одним із найлїпших на своїм курсї на університетї — Magister artium, пане, і дістав Джекзорову нагороду. То не богато варте, може не правда? Хто би то був тогди подумав, що я згину як пес на пустини? Але хиба то не все одно, як хто вмирає? Як би я був ішов простою дорогою, то вмирав би був може в кілька лїт пізнїйше на подушках, може яко декан від сьв. Патріка. Велике дїло! Я гуляв; — очи умираючого аж засьвітили ся, коли згадав собі давнє веселе житє. — Як би я ще міг жити, то гуляв би знову. Менї не жаль вмирати, пане. Тут бодай нїхто не заводить за мною! Та не о тім хотів я говорити. Голос вже не може видобути ся менї з грудий, але я гадаю, що Ви розумієте, що я хочу сказати. Чи не стрітили Ви чоловіка, що їхав до Якобсдаль?

Езра, знеохочений, потакнув головою.

— А Ви з ним не говорили? Вам захотїло ся конче зловити Вашого покірного слугу, що? Коли хочете відобрати собі назад свої дияманти, то они тут в мішку коло мене, але они не принесуть Вам нїчого доброго. Маленький інтерес сим разом не удасть ся. А Ви не знаєте, яку вість той чоловік привіз?

Езра відчував, що єму грозить якесь нещастє. Покивав лиш головою на знак, що не знає.

— Таку вість — говорив Фарінтош дальше, підперши ся рукою — що в Яґерсфонтен у вільній державі Оран'є, відкрито нові поля дияментові. Отже Росия, чи не Росия, а цїна не піде високо в гору. Га, га! не піде високо. Подивіть ся на єго лице! Ще більше блїде, як моє. Га! га! га!

Коли він так сьміяв ся, довга струя крови перервала єму слова, і чоловік той поволи перевернув ся на бік.

21.

В тих місяцях, коли Езра Джірдльстон перебував в Африцї, інтереси фірми при Фрічерч-Стріт ішли незвичайно добре. Торговля побережна була більше оживлена як звичайно, а три кораблї купецкого дому вернули були борзо, один по другім, зі знаменитим набором домів. Межи тими був і „Чорний Орел“, котрий на диво капітана Гамільтона Міґса і на злість свому панови, видержав велику бурю в Каналї та заїхав знову щасливо і без шкоди до порту. Внаслїдок того щасливого ходу річий, котрий ще піддержувала купецка здібність старого купця і неподатлива енерґия молодого Діпедаля, представляло ся підприємство так знаменитим, що Джірдльстон був більше як коли небудь переконаний о тім, що все добре піде, коби лиш перебути хвилеву небезпечність. Длятого читав він з радостию листи з Африки, в котрих єго син доносив єму о успіхах їх змови та розповідав, як копальники дияментів дали ся затуманити. Старий чоловічиско ходив знову з піднесеною до

Новинки.

Львів дня 22 го лютого 1901.

— **В справі експедиторів почтових.** В наслідок розпорядженя міністерства торговлї, про котре ми вже згадували в 29 ч. „Нар. Часоп.", галицка дирекция почт візвала всїх експедиторів (і експедиторки) не остаючих в чинній службі, щоби до 15-го м а р т а с. р. вносили до дирекциї почт зголошеня за-для включеня їх до маючого заложити ся статуса експедиторів. Пізнїйше внесені подання не будуть увзглядняти ся, а до включеня до статуса треба буде поновно відбутої практики почтової і зложеня іспиту експедиторского, і то без дочисленя попередного часу служби. Вкінци дирекция почт оголошує, що (по мисли розпорядженя міністерского) цїлком замикає ся дальше приниманє кандидаток до практики експедиторскої.

— **Рух поїздів** на шляхах Гадікфальва-Бродина і Карльсберг-Путна приверпено вже дня 19-го с. м.

— **З львівскої „Зорі".** XV-ті звичайні загальні збори товариства руских ремісників „Зоря" у Львові відбудуть ся в недїлю дня 24-го н. ст. лютого о 4-ій годинї пополудни в комнатах товариства (при ул. Краківскій ч. 17). На порядку дневнім: 1) відкрите зборів; 2) справозданє секретаря; 3) справозданє касиера і комісиї контрольної; 4) справозданє бібліотекаря; 5) внесеня виділу в справі запомог для хорих членів; 6) вибір виділу; 7) вибір комісиї контрольної; 8) внесеня і інтерпеляциї членів.

— **Нову муровану церков** вибудовано в Угринові перемискої епархії заходом тамошного пароха о. Симеона Смулки і его прихожан коштом 30.000 зр. Недавно відбулось посьвященє тої церкви перемиским епископом Чеховичем при участи многих сьвящеників і численно зібраних вірних.

— **Ворожка в арештї.** В Перемишли арештовано Марию Абрищевску, що видурювала від кухарок гроші, продаючи їм зїле, котре, як казала, мало таку силу, що котрий мужчина напив ся его, мусїв оженити ся. Зїле не помагало, хоч хлопцї пили зїле то з вином, то з пивом, то з медом, аж отуманені кухарки повідомили о всїм полїцию і ворожка опинила ся в арештї.

— **Божевільний марнотратник.** В Аббациї відбула ся сими днями сцена, яка викликала великого дива межи гостями, що проходжували ся по тамошнім корзї. Якийсь Віденець, довголїтний гість в Аббациї, приступив до людий, що там ходили і завізвав їх голосно, щоби они ішли з ним подивити ся на — хіньских боксерів, бо він хіньский цїсар. Річ була ясна, що той чоловік, звістний у Відни банкір, зійшов з розуму. Коли его зревідовано, показало ся, що в кождій кишени мав гроші: тисячки, сотки, десятки зімняті і скручені в кульку як би який небудь папір. Крім того мав при собі золоті і срібні гроші. Тим, що були коло него розповідав він що хвиля, що він якомусь кельнерови, котрий ему послугував, дав тисяч раньских напивного. Показало ся опісля, що той банкір роздав в послїдних днях яких 90.000 до 120.000 К. Здає ся, що він коли ще був у Відни, так розкидав грішми. Коли зрана виходив з дому, набирав гроший до кождої кишенї, а коли опісля вертав з проходу, то вже гроший не було. Родина божевільного марнотратника запізно довідала ся о тім і віддала его тепер до дому божевільних.

— **Від Чорткова** пишуть: В Шманьківцях, повіта чортківского, основано Касу системи Райфайзена, а головна в тім дїлї заслуга членів місцевої читальнї і инших людий, котрим доля бідного нашого народу лежить на серци. Д. 5. с. м. відбули ся перші основуючі збори. Прибув делегат бюра патронату при Видїлї краєвім, др. Стефчик, перевів основанє Каси, і подав усякі потрібні інформациї. Збір основателїв рішив піддати ся опіцї патронату Видїлу краєвого: „Округ дїланя буде обіймати чотири громади: Шманьківцї, Шманьківчики, Струсівку і Швайківцї, а місцем осїдку спілки буде громада Шманьківцї. На разї зголосило ся 31 членів, і зложили по коронї вступної оплати, а майже третя часть зложила вже по одному удїлови. Головою заряду спілки вибрано місцевого пароха о. І. Гордїєвского, заступником голови А. Рачиньского, членами Гр. Голака, Фр. Каміньского, Іг. Ільнака, Каз. Савака і Юр. Іванцьова. Предсїдателем ради надзираючої вибраний Т. Захарчук, начальник громади Шманьківцї, его заступником К. Гикавий, а членами: Ів. Павлиньский, А. Бригидир, М. Нагірняк, А. Джур, Іван Лисяк, М. Мостович, А. Рога і Ів. Тессаровский. На касиера упрошено місцевого учителя п. І. Фенца, котрий зобовязав ся до часу, аж хто инший научить ся касу провадити, безплатно сповняти обовязки касиера, за що належить ся ему прилюдна подяка.

— **Про найстаршого евнуха** хіньскої цїсаревої розповідають таку характеристичну історию. Коли хіньска цїсарева з цїлим двором втїкала з Пекіну, хотїв мандарин (урядник) якоїсь місцевости позискати собі ласку найстаршого евнуха Лї-Лієн-їна і післав ему в дарунку 50 таелїв (около 180 К). Лї-Лієн-їн, що привик до пекінских відносин, обурив ся на такий малий дарунок і післав гроші до ґубернатора провінциї Шензі, щоби він потягнув мандарина до одвічальности за то, що він хотїв перекупити двірского урядника цїсаревої вдовицї. О тім довідав ся мандарин з другої місцевости. Научений судьбою свого товариша, післав він евнухови десять разів тілько, отже пятьсот таелїв. То помогло. Першого мандарина скинули з уряду і засудили на вязницю, а другий дістав висшу рангу.

— **Судьба коханки розбійника.** Слїдуюча страшна подія стала ся сими днями в клясичнім краю розбійників і бандитів, в Італії, у вітчинї такого Рінальдінїго, Фра Діяволя та їм подібних. В Люконе Марзї, місцевости коло Аквілї, жила собі при своїм дїдї двайцятьлїтна, хороша дівчина, Антонієтта Анджелячі. Молода і недосьвідна, залюбила ся в якімсь Люїджі Моска, молодім мужчинї, котрий мав вже сумну минувшість поза собою, бо відсидів кілька лїт в криміналї за якесь намірене убийство, та жила з ним на віру. Коли той нероба вернув одного дня домів, а она не мала що дати ему попоїсти, а ще й сказала, що хто хоче їсти то мусить і працювати — відозвав ся в нім зьвір. — Ставай на колїна, ти.... крикнув він в скаженій злости. Відтак той зьвір не чоловік вийняв ніж, вхопив за волосє і підрізав горло а відтак ще три

гори головою та певнїйшим кроком, чим більше набирав переконаня, що фірма прийде знову до свого цвитучого стану.

Можна собі длятого представити, як дуже Джон Джірдльстон був роздразнений і приголомшений, коли довідав ся, що в ораньскій републицї відкрито справдешні диямантові поля. Того самого дня, коли він ту вість читав в ґазетах, дістав лист від свого сина, в котрім той доносив ему, що їх спекуляция не удала ся. Розповівши о розбою, о погони, о смерти Фарінтоша, і о тім, як той же сказав ему, що відкрито нові копальнї, розказував він, що стало ся дальше.

„Годі було сумнївати ся о правдї слів того падлюки — писав Езра в листї — бо коли ми приїхали до найблизшої ферми, щоби там роздобути трохи поживи і обвязати рану сержана, довідали ся ми, що вже всї о тім говорять. Там був якийсь молодий паробчак, що як-раз прийшов був з републики і знав все докладно. Коли я довідав ся від него всего подрібно, не міг я вже сумнївати ся о правдї тої вісти.

„Полїцияни поїхали з Віллємсом назад до Якобсдалю а я сказав, що поїду за ними; але коли я собі річ лїпше розважив, прийшов я до переконаня, що то не було би добре. Могла би була розійти ся чутка, що я маю так богато диямантів, а до того ще й сержан чув, що менї сказав Фарінтош і длятого могло би було так стати ся, що всї копальники були би менї всїли на карк. А що я мав всї мої диямантн і гроші в мішку, то я написав до готелю і просив господаря, щоби він післав почтою мої річи до Капштадту, та обіцяв ему що заплачу мій рахунок при відбираню річий. Відтак купив я собі коня і пустив ся на полудне. Найблизшим пароходом виберу ся в дальшу дорогу і незадовго по тім, як дістанеш сей лист, приїду до Тебе.

„Розуміє ся, що наша спекуляция пропала як камінь у водї. Навіть колиб російска історня показала ся видумкою, цїна диямантів задля тих нових піль остане ся дуже низькою. Може продамо наш запас з малим зиском, але того великого зарібку, який Ти мав на думцї не будемо мати і не видобудемо фірми з того багна, в яке Ти єї запхав. Коли же так мушу покидати Африку, то мене гризе лиш то одно, що не буде нїкого, хто би запізвав до суду того плюгавого Віллємса. Моя голова вже досить в порядку".

Той лист був тяжким ударом для африканьского корабельника. В тиждень по одержаню того листу приїхав его син Езра і понурий та вкритий порохом з дороги увійшов він до сьвятинї при Фрічерч-Стріт і потвердив особисто всї ті недобрі вісти. Старий чоловічиско був занадто твердої вдачі, як щоби его зараз брала ся розпука, але его костисті руки вхопили ся були корчево опирала крісла і студений піт вкрив его поморщене чоло, коли він слухав тих подробиць, які его син був ласкав ему розповідати.

— Але ти сховав безпечно твої диямапти? — спитав він на силу.

— Суть у мене дома в куфрі — сказав Езра понуро і гнївливо оперши ся об комипок виложений білим мармором. — Господь знає, що они варті! Будемо могли говорити о щастю, коли відобємо собі на них то що они коштують та й мої і Льонґвортїго кошти подорожи. Розвалена голова то все, що я заробив на твоїм хитро видуманім плянї.

— А хтож міг таке предвидїти? — сказав старий чоловічиско зажурений. Він міг би був додати ще й тих тисяч фунтів, які виплатив майорови Клоттербукови, яко суму, котру треба буде покрити, але ему здавало ся, що лїпше о сїй справі мовчати.

— Кождий дурак міг би був перечувати таку можливість — докинув Езра з пересердия.

— А чи цїна буде довго спадати? — спитав старий чоловічиско.

— На всякий случай потягне ся то через кілька лїт — відповів Езра. — Земля в Яґерсфонтен єсть дуже богата і здає ся що там буде досить диямантів.

— А ми мусимо до кількох місяців сплатити і капітал і провізию. Ми зруйновані. — Старий купець сказав ті слова з великим пригнобленєм, а его голова повисла ему на груди. — Як прийде пора — говорив він дальше — коли фірма, що держала ся бездоганно через трийцять лїт і була взірцем для цїлої Сіті, буде оголошена збанкрутованою! Ба, що гірше, коли покаже ся, що держала ся цїлими роками лиш обманчими способами! Кажу тобі мій синоньку, що колиб можна знайти якийсь спосіб, щоби то відвернути, — який небудь спосіб — я би не захитав ся его ужити. Я старий немічний чоловік і чую то, що той короткий час мого житя не був би нічим для мене супротив тої певности, що дїло, котре я поставив, не розлетить ся зовсім.

— Твоє житє не може ніяким способом змінити справи, хиба що було би висше обезпечене як все — сказав Езра з брутальною отвертостию, хоч его таки тронула жертволюбивість его батька. — А може таки знайде ся ще дорогу, котра би вивела з того ліса — додав він не тратячи надії.

— А інтерес такий доплатний, такий красний — то в двоє важко. Коби ще був сам себе зруйнував, то можна би було лекше знести, але то він став ся жертвою спекуляции — моїх нужденних, нужденних спекуляций. То тим прикрійше. — Він потиснув на дзвінок і зараз по тім зявив ся Джільра. — Послухай Езро. Який був оборот в послїднім місяци, Джільра?

— Пятнайцять тисячів фунтів, пане — сказав малий книговодець, кидаючи собою як та боа підчас бурі на всї боки з радости, що видить молодого спільника.

— А видатки?

— Девять тисячів триста. Алеж бо Ви опалили ся, пане Езро, дїйстно страшенно, але здорові. Ви мабуть добре бавили ся в Африцї.

По тїй бистроумній замітцї вийшов пан Джільра по службовому з комнати і урадований сїв собі знову коло свого пульта замащеного чорнилом.

рази упхав ніж глубоко в груди і серце. Убийник утік але на другий день его зловлено і відставлено до криміналу. Додати ще треба, що нещаслива жертва лютого убийника носила вже семий місяць нове житє в собі.

— **Проводирі Бурів о війні з Анґлійцями.** Президент ораньскої републики Штайн і славний ґенерал Бурів Девет виголосили недавно тому вельми характеристичні бесіди до своїх земляків. Штайн сказав: Борба републик поступає жваво наперед, мимо брехнї, яку ширить ворог. Аж до сеї хвилї стратили ми 1200 людий, підчас коли по стороні ворога після его лїст есть 42.000 до 52.000 погибших і ранених. То найлїпший доказ, що рука Божа з нами. Капіталісти, що самі одні завинили ту війну будуть нас незадовго на колїнах просити о мир. Войско анґлійске вже змучене. Взиваю вас до відваги і завзятости в обороні народної независимости, бо в противнім случаю стапетесь рабами і невільниками. Що сказали би ваші братя, коли би вернули з плїни і зачули, що мають бути анґлійскими рабами? Війна ще довго потягне ся, але о успіху нема сумніву. Знаю републики, що бороли ся о свою независимість і сїм лїт. То нехай буде для вас заохотою і розрадою у всїх небезпечностях. У нас богато таких, що уміють лиш горлати, і ховати ся в корчі; то не мужі, яких нам потреба. Войскова повага Анґлії дійшла до кінця свого дотепу. Они висилають нам проклямациї. Проклямациями не здобуває ся републик. Наші жінки видержали сьвітло огненну пробу любови вітчини. Они й на будуче не перестануть доказувати своїм мужам і синам, що треба конче все зробити, щоби ми удержали ся на своїй земли. — Із слів Девета пробиває ся велике огірченє і ненависть до Анґлійців. Він говорив: Я можу лиш то потвердити, що сказав президент републики Штайн. Цілий цивілїзований сьвіт говорить о менї і приписує менї таке геройство і такі прикмети, яких по правдї не доказав і не маю. Так кажуть, що я маю европейске вихованє і образував ся в стратеґії. На тім нема анї слова правди. Я родив ся і виховував ся у свобідній державі а моя наука не переступила перших початків знаня. Благаю Вас, змініть одну часть християньскої віри і нехай від тепер каже ся: Любіть своїх ближних, але ненавидьте кождого Анґлійця. Як-раз того учу я моїх дітий. Кажуть, що деякі Анґлійці прийшли на сьвіт яко добрі люди; я тому перечу, а як би так дійстно мало бути, то они хиба дуже молодими повмирали, бо я ще нїколи такого не видів. Мусимо вигнати Анґлійців з краю. Капіталїсти будуть пхати ся до републик, чи ми побідимо, чи нї; они такі ласі на золото в Трансвалю і диаманти в ораньскій вільній державі як свині на гарбузи. Анґлійске войско в силї 26.000 людий уганяє ся за мною і не може дати ради менї і моїм 2000 воякам. Они вмавляють в людий, що як би мене зловили, на що вже визначили великі суми, то війна би скінчила ся. То не правда, бо я вже постарав ся о мого наслїдника.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Берлин 22 лютого. Кажуть, що анґлійский король Едвард VII вертаючи від недужої сестри (цісаревої Фридрихової) вступить на короткий час до Берлина. Король приїздить завтра до Німеччини.

Льондон 22 лютого. Часописи доносять з Нового Йорку, що хіньске правительство заходить ся коло затягненя більшої позички, аби сплатити державам відшкодованя.

Мадрид 22 лютого. На раді міністрів, котра відбула ся під проводом короленої стверджено, що в цілій Іспанії панує тепер цілковитий спокій.

Берлин 22 лютого. Часописи доносять, що ґен. Вердер вже певне в суботу удасть ся до Петербурга, де забавить 4 тиждні.

— Отже видиш — відозвав ся старий купець, коли двері замкнули ся і книговодець не міг чути нїчого. — Звиш 5000 фунтів зиску в однім місяци. Чи то не страшно, щоби такий інтерес мав упасти? Який би то маєток був для тебе!

— Треба конче ратувати! — сказав на то Езра призадумавши ся і вложивши руки в кишені. — Суть ще гроші дівчини. Чи не могли би ми їх хвилево ужити?

— Годї! — відповів его батько і зітхнув важко. — В завіщаню постановлено занадто ясно, що она не може розпоряджати ними, аж стане повнолїтна. Нема иншого способу щоби до них дібрати ся, як хиба женитьба або — смерть.

— То мусимо їх дістати одиноким способом, який для нас приступний.

— А то яким?

— Мушу оженити ся з нею.

— Хочеш?

— Так. На то даю мою руку.

— То ми уратовані — відозвав ся старий купець, підносячи свою дрожачу руку. — Джірдльстон і син будуть все-таки ставити опір бурі.

— Але Джірдльстон буде тихим спільником — сказав Езра. — Я то роблю задля себе і тебе; — з тою отвертою заміткою наложив він капелюх на голову і пустив ся на Еклезіо-сквер.

22.

Підчас того, коли Езра Джірдльстон перебував в Африці, житє нашої героїнї було навіть ще одностайнїйше як звичайно. На помешканю купця спочивала якась несамовитість, а то було характеристичним для властителя. Дім робив якесь поважне і понуре враженє, а кожда комната мимо всеї пишноти устроєня робила якесь непривітне враженє. Та й служба, почавши від понурої господинї аж до пуританьских слуг була холодним, меляхолїйним товариством. Одиноку вимку творила Кеті одинока покоївка, Ревека Тейльфорт, молода чарноока дївчина з грубим голосом, котра плакала і заводила, коли Езра вибирав ся до Африки. Присутність тої дївчини була дуже немилою для Кеті, а не менше і для Джона Джірдльстона, котрий еї держав лиш длятого, що его син мав о тім свої погляди і що він в противнім случаю бояв ся вибуху его гніву, котрий був знищив всї его пляни.

Старий купець був через той час одиноким товаришем Кеті, а їх розмова обмежала ся звичайно на то, що они при снїданю розпитували одно другого про стан їх здоровля. Вечером, коли Джірдльстон вернув із Сіті, був він завсїгди задуманий, їв борзо і не відзивав ся. Коли попоїв, перечитував звичайно всїлякі фінансові справозданя в ґазетах і тим займав ся аж до тої пори, коли мав лягати спати. Иноді відчитувала їх єму его молода товаришка і одностайність еї житя була так велика, що она дуже інтересувала ся курсами вовни і оливи, або акциями Ріота Делянаре. Не диво, що під впливом такого житя рожеве личко его вихованки зачинало блїднути а в еї молодецькім серци робило ся важко і тужно. Але що дня мала розраду, котра еї не оминала. Хоч і як еї Джірдльстон дуже стеріг та хоч і як заздрістно замикав еї перед сьвітом, не міг не допустити до того, щоби той маленький промінь сьвітла не доходив до еї вязниці. Зі взгляду на еї будучність він так був управильнив еї житє, що єму здавало ся, неможливим, щоби хтось міг їй сочувствувати. Їй не вільно було під нїяким услівєм анї гостий принимати анї самій ходити в гостину. Але що не поможуть всїлякі міри осторожности? Любов знає богато всїляких штук і хитроций, щоби перемогти і знівечити всяку, хочби й найбільшу змову.

(Дальше буде.)

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1900 після середно-европ. год

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·20	„ Белздя, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$ в неділї і сьвята
2·41		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^1/_5$ до $^{30}/_9$.
	3·15	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{19}/_5$ до $^{16}/_9$
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави и Орлова від $^{15}/_6$ до $^{15}/_9$.
	6·15	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від $^1/_5$ до $^{15}/_9$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{10}/_9$
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^1/_7$ до $^{15}/_9$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.23	„ Янова від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ і від $^{16}/_9$ до $^{30}/_9$ що дня, а від $^1/_6$ до $^{15}/_9$ в неділю і сьвята
	7·14	„ Брухович від $^7/_5$ до $^{30}/_6$ і від $^{16}/_9$ до $^{10}/_9$.
	8·50	„ Брухович від $^1/_7$ до $^{15}/_9$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від $^1/_6$ до $^{15}/_9$.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянова
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного, Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано.
Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).